

Snøvinteren 2009 er i ferd med å gi politikere og trafikanter i Trondheim en lærepenger. Store ambisjoner om flere og bedre veier er vel og bra. Men her og nå er hverdagsproblemene likevel mest påtrente, med ufrekmelige veier og fortau som ligger et sted under tunge brøytekanter. Store snømengder bør egentlig ikke komme som en overraskelse like sør for polarsirkelen. Det kan likevel se ut til at noen år med milde vintre og lite snø har påvirket de kommunale budsjettene.

Adresseavisen

Vi i Kirkens Bymisjon kan ikke sitte stille og se på at medmennesker lider og går til grunne. Derfor vil vi sammen med andre humanitære organisasjoner opprette et eget helsetiltak for papirløse. Dette er ikke et spørsmål om innvandringspolitikk. Dette er et spørsmål om helse og omsorg. Om menneskeverd og menneskerett.

Sturla J. Stålsett, generalsekretær i Kirkens

Bymisjon, i bladet

Bymisjon

KIRKEBAKKEN

... jeg er forresten en av de få som har talt til verden på nynorsk. Jeg pleier å si at på det punktet slår jeg Ivar Aasen.

Ole Danbolt Mjøs, tidligere leder i Nobelkomiteen, til Nordlys

Eit gjennomgåande trekk ved Frp sin antiislamske retorikk er at dei vrir og vender på det enkelte muslimar har sagt eller gjort, slik at det skal ta seg verst mogeleg ut, skriv Oddbjørn Leirvik.

Snikargumentasjon

Også heilt tilforlatelege ønskje fra muslimane si side om tilrettelegging for å kunne praktisere religionen i kvarldagen får partiet til å framstå som «snikislamisering».

Somme tider bikkar partiets snikargumentasjon også over i historieforgalsking. Eit av punkta på skremmelista som partiet serverte då Siv Jensen åtvara mot islamisering, var eit påstått krav frå muslimar i Norge om å få etablert ei imamutdanning på norsk jord. Sanninga er at det er politikarane som dei siste åra har sett fram forslag om norsk imamutdanning. Ap-politikarar har vore mest aktive men også talsmenn for Frp har faktisk støtta denne tanken.

Ser ein etter dei lange linjene i Frp sin hets mot islam, er det likevel bruken av konspirasjonsteoriar som er det mest slåande trekket. Teorien om ei muslimsk samansverjing vart først lansert for over tjue år sidan, nærmere bestemt under valkampen i 1987 då Carl I. Hagen reiste rundt og las opp frå eit brev frå ein viss Mustafa som forklarte korleis muslimane etter kvart skulle ta over Norge. Seinare viste det seg at brevet var eit falsum, og Hagen måtte beklage.

Likevel heldt partiet fast ved sine konspirasjonsteoriar. Under valkampen i 1997 var det dåverande

nestleiar Vidar Kleppe som var fane-førar, då han mana kristenfolket til å fylke seg bak Frp mot det muslimske spøkjetset. Retorikken var såpass grov at ein historisk brei allianse av kyrkleiarar fann grunn til å gå ut med ei åtvaring mot framandfrykt i kristne krinsar og mot norske politikarar sitt kyniske spel med folks framandfrykt.

Men Frp gav ikkje opp kristenfolket. Sommaren 2004 heldt Carl I. Hagen sin omdiskuterte tale i Levende Ord, der han (til applaus frå den karismatiske tilhøyrarskaren)

INNLEGG

lovpriste den milde Jesus og framstilte Muhammad som profet for ein valdeleg religion som ikkje går av vegen for å verve born til den evige striden for islamsk verdsherredømme.

Etter Hagens tale i Levende Ord rykte ein brei allianse av kyrkleiarar – frå Åge Åleskjær og Aril Edvardsen til leiarskapen i Den norske kyrkja – på ny ut med protestar mot det dei kalla «islamofobi og muslimhets». Men til inga nytte. Då Hagen i 2007 oppsummerte karikatursaka i sjølvbiografien sin, karakteriserte han Profeten på denne måten: «... krigsherren, valdsmannen og kvinnemishand-

leren Muhammed som myrda og aksepterte valdtekst som erobringsteknikk.»

Kvar var det så Hagen hadde friska opp sine teoriar om muslimane sine lumske planar om verdsherredømme? I ein fjernsynsdebatt hausten 2004 fekk vi svaret, då han viste fram boka «Islam og terrorisme» som ei framifrå kjelde til kunnskap om islam. I denne boka (skriven av konvertitten Mark Gabriel, utgitt av Ungdom i Oppdrag) får vi vite at islam si historie er ei elv av blod; at det er dei mest militante muslimane som har den einaste rimelege tolkinga av Koranen; og at muslimar som engasjerer seg i dialog berre gjer det som eit dekke for sine langsiktige planar om verdsherredømme.

Det er denne tradisjonen av kyniske konspirasjonsteoriar Siv Jensen vidarefører når ho med finurlege knep åtvarar mot snikislamisering av Norge. Til no har kristenleiariane stått stødig imot Frp sin snikargumentasjon. Men når ein les innlegga i den kristne pressa, for ikkje å snakke om nettdebattane, kan det verke som om skremmande mange kristne lar seg lokke av partiet sine lumske knep.

Oddbjørn Leirvik, professor i interreligiøse studiar, Det teologiske fakultet

Tekstene

■ Morgen: Salme 5,2-7 ■ Kveld: Salme 8

Rop om hjelp

I min daglige bibellesning er Salmenes bok blitt stadig viktigere. Det er godt å kunne øse av den erfaring troende mennesker har tilegnet seg i livet med Gud, og bruke deres bønner når jeg selv opplever noe lignende. Mange av salmene er klagesalmer. De har ofte en dramatisk bakgrunn der salmisten er i stor nød.

Dagens tekst er hentet fra en slik salme. David ser ut til å være presset av fiender. Nøyaktig hva han har gått igjennom vet vi ikke. Men vi aner smerten i bønnene: «Hør når jeg roper om hjelp, min konge og min Gud.» Samtidig uttrykker David en dyp tillit til at Gud hører hans rop: «Om morgenens hører du min røst,

Herre. Om morgenens legger jeg min sak fram for deg og venter.»

Denne salmen forteller meg tre viktige ting om bønnen: Først at Gud gjerne vil høre oss fortelle ham hvordan vi har det. Han er ikke opptatt av at vi bruker fine ord, men at vi forteller ham situasjonen slik vi opplever den. Ingen ting er for stort og

ingen bagatell er for liten. Han lengter etter å få innpass i alle avkrokene av livene våre. David fortalte også Gud om sine synder, selv om det var veldig smertefullt. Gud lengter etter at vi skal gjøre det samme.

Når David har lagt saken sin fram for Gud, «venter» han. Han vet at svaret ligger i Guds hånd. Han har tillit til at han svarer på sin måte og i sin tid. Noen ganger drøyer han. Andre ganger er han taus. Men han mister aldri kontrollen, og vet hva barna sine trenger. Vår oppgave er å legge saken vår fram for ham.

De jødiske troende hadde faste tider for bønn. Her forteller David at han legger sin sak fram for Gud om morgenens. Faste tider for bibellesning og bønn er en god ordning. Det handler jo om Guds velsignelse! Egil Grandhagen er lærer ved Fjellhaug bibel- og misjonshøgskole

LA OSS BE FOR

- Vern om ekteskapet
- Våre teologiske høyskoler
- Ofre for naturens krefter

vl.no/podcast

Lytt til andakten. Abonnér på vår podcast.

Daglig bibelvers på SMS: Send **BIBEL** til 1933
Tjenesten er levert av boomerang media og kostar kr. 1,50 per mottatt melding

Frp og fimbulvinteren

Gøril Kringen mener å ha funnet sannheten med stor S, i sitt innlegg i Vårt Land 4. mars. Siv snakker sant, skriver hun. Det er langt fra så enkelt og sant som Kringen vil ha det til. At Siv bløffer er minst like sant. Hun burde «slutte å spre mistenksomhet, hat og frykt mellom mennesker på falskt grunnlag.»

Det er ikke noen på venstresiden som har uttalt dette, men Erna Solberg, leder av nabopartiet til Frp. Solberg gir

en rekke konkrete eksempler. Selv vil jeg føye til at Siv Jensen er en mester i generaliseringer på urimelige premisser. Hun snakker som om muslimer var én gruppe og islam ett

REPLIKK

forhold. Kringen er ikke bedre når hun snakker om «islams totalitære grep.» Dessuten snakker ikke Kringen sant når hun påstår at man i avisene nå for første gang fremstiller Jensen og Frp fordomsfritt

og med genuin interesse. Hun snakker ikke sant når hun sier at meningsmotstandere har stoppet munnen på dem som har prøvd seg på kritikk. Hun beskylder sine motstandere for å operere med utspekulerte og stigmatiserende merkelapper. Hva er det hun selv gjør når hun gjentatte ganger i sitt innlegg tar termen «det multikulturelle eksperiment» i bruk?

Er ikke vi som lenge har ment at den multikulturelle berikelsen

gjør Norge godt like våke som dem som mener det motsatte? En «vårløsning» er å gi rom for nytt liv i Norge. En fimbulvinter er å ikke tine opp, men å holde knallhardt fast ved det gamle. Nå tror ikke jeg like sterkt på sannheter med stor S som Kringen, men i den grad Sannheten finnes, er det Jesus, mannen som fortalte om den barmhjertige samaritan, som forvalter den.

Kjetil Dybvik, Sandefjord